

Výprachtické noviny

ZDARMA

leden 2006

ROČNÍK 10
ČÍSLO 1

LIST OBČANŮ VÝPRACHTIC, KOBURKY A VALTEŘIC

Chyba má vždy hluboké kořeny; většinou však nevíme kde.

GRZESZCZYK Wladyslaw, polský básník / 1962- /

ZIMA 2006 NA DOLNÍM KONCI VÝPRACHTIC

leden 2006

foto: Jan Kaňka

NOVOROČNÍ

Starý rok už dokonává,
brzy bude po něm veta,
rok nový radost a naději dává
všem lidem do celého světa.

Se smutkem nechceme vzpomínat
před námi je rok nový,
chceme ho přivítat s jásotem,
ať naše přání splní.

Jen vejdi roku nový,
už nadešel Tvůj čas,
s otevřenou náručí Tě čekáme
směle pojď mezi nás.

Budeme se s Tebou radovat
dávat si předsevzetí,
optimisté jsme, proto věříme,
že vnesíš do všech domovů
lásku, spokojenost a štěstí.

Anna Besperátová

Zprávy z radnice

Vážení přátelé,
dovolte nám, abychom Vás pozdravili na počátku roku 2006 a popřáli Vám hodně štěstí, zdraví, osobních i pracovních úspěchů, pohodu a klid Vaším rodinám. Konec roku 2005 a počátek roku 2006 nám přinesl hodně sněhových přeháněk, přičemž se povánoční obleva a nárazový vítr doslova podepsaly na vzniku velkých škod v lesních porostech, na obecním i soukromém majetku. Pracovníci obce byli nuceni koncem roku 2005 odstraňovat závadu v přerušení dodávky vody do obecního vodovodu, která byla způsobena narušením kabelu zajišťujícím přívod elektrické energie, na který bylo připojeno čerpadlo. Ve stejné době došlo k závadě na kanalizaci u hasičské zbrojnice ve Výprachticích. Závadu se podařilo odstranit za pomoci hasičů, zejména pak za pomoci starosty výprachtických hasičů. Poděkování patří dále všem pracovníkům obecního úřadu, kteří před koncem roku prováděli navíc různé opravy obecních bytů, obecních budov, jakož i ostatního majetku. Pracovníci úřadu se rovněž podíleli na rekonstrukci rozvodů elektrické energie na sále kulturního domu. Nebylo tedy v jejich silách, aby zajistili úklid sněhu tak, jak to někteří z Vás požadovali. Věříme, že to řada z Vás pochopí a přijme naši omluvu. Na základě připomínek občanů ke kvalitě vody jsme upravili dávkování chlóru. Od

té doby jsme zatím nezaznamenali další připomínky ke kvalitě vody.

Obec byla počátkem roku nucena řešit některé personální otázky spojené s odchodem některých pracovníků obecního úřadu. Uděláme vše pro to, aby i po odchodu paní Ivany Skalické a pana Rudolfa Merty byly stanovené úkoly plněny. Současně oběma děkujeme za odvedenou práci pro obec a přejeme jim hodně úspěchů.

Ke konci roku se uskutečnilo setkání důchodců se sponzory v hasičské zbrojnici v Koburku. Tohoto setkání se zúčastnila i senátorka paní Ing. Ludmila Müllerová. Setkání proběhlo v družné a přátelské atmosféře. Děkujeme našim důchodcům za pěkný večer a přejeme jim, aby jejich klub i v tomto roce dokázal, že lidé mají zájem se scházet, bavit se, naslouchat si a vzájemně si pomáhat.

Počátkem roku 2006 proběhl „Ples výprachtických hasičů“ a „Dětský karneval“. Závěrem nám dovolte, abychom vyslovili poděkování všem z Vás, kteří jste v roce 2005 přiložili ruku k dílu a pomohli jste obci při rekonstrukci a opravách obecních budov a majetku.

S pozdravem

Zastupitelstvo obce

Informace, zprávy, sdělení
**POHOTOVOSTNÍ SLUŽBY STOMATOLOGŮ V 1. POLOLETÍ ROKU 2006
 (ORDINAČNÍ HODINY VŽDY OD 08.00 DO 11.00 HODIN)**

TERMÍN	JMÉNO LÉKAŘE	ADRESA ZDRAVOTNICKÉHO ZAŘÍZENÍ	TELEFON
1. ledna	MUDr. Štefan KOBZA	Lanškroun, Dvořákova 328	465 387 352
7. a 8. ledna	MUDr. Zdeňka KOBZOVÁ	Lanškroun, 5. Května 2	465 322 897
14. a 15. ledna	MUDr. Helena KRČÁLOVÁ	Žamberk, nám. Gen. Knopa 837	465 676 824
21. a 22. ledna	MUDr. Miroslav MAREŠ	Žamberk, nám. Gen. Knopa 837	465 613 103
28. a 29. ledna	MUDr. Karel MILOTA	Lanškroun, Svobody 356	465 322 787
4. a 5. února	MUDr. Gabriela NOVÁKOVÁ	Lanškroun, Svobody 356	465 322 787
11. a 12. února	MUDr. Jaroslav PRAŽÁK	Žamberk, Nádražní 753	465 613 572
18. a 19. února	MUDr. Marie STRNADOVÁ	Jablónné nad Orlicí, Na Dílech 622	465 642 765
25. a 26. února	MUDr. Jan ŠPIČKA	Králíky 414	465 631 154
4. a 5. března	MUDr. Marie ŠPIČKOVÁ	Králíky 414	465 631 274
11. a 12. března	MUDr. Petr ŠRÁMEK	Letohrad, U Dvora 815	465 621 551
18. a 19. března	MUDr. Jaroslav ULMAN	Tatenice 268	465 381 212
25. a 26. března	MUDr. Jana VACKOVÁ	Lanškroun, Hradební 227	465 322 348
1. a 2. dubna	MUDr. Hana VALENTOVÁ	Lanškroun, Strážní 151	465 322 907
8. a 9. dubna	MUDr. Zdeňka VEBROVÁ	Žamberk, Raisova 814	465 613 441
15. a 16. dubna	MUDr. Eva VÍTKOVÁ	Červená Voda 333 (MOVIOM)	465 626 460
17. dubna	MUDr. Eliška VOJTOVÁ	Žamberk, nám. Gen. Knopa 837	465 676 821
22. a 23. dubna	MUDr. Hedvika APPOVÁ	Dolní Čermná 222	465 393 266
29. a 30. dubna	MUDr. Renata BERANOVÁ	Jablónné nad Orlicí, Slezská 41	465 642 267
1. května	MUDr. Aleš BÍLÝ	Lanškroun, Opletalova 17	465 324 829
6. a 7. května	MUDr. Stanislava DUNGLOVÁ	Letohrad, Tyršova (budova žel. stanice)	465 504 447
8. května	MUDr. Radmila JÁŇOVÁ	Mladkov 133	465 635 441
13. a 14. května	MUDr. Marie JASLOVSKÁ	Žamberk, nám. Gen. Knopa 837	465 676 818
20. a 21. května	MUDr. Zuzana JEDLIČKOVÁ	Bystřec 182	465 642 990
27. a 28. května	MUDr. Daniela JEŽÁKOVÁ	Letohrad, U Dvora 815	465 620 528
3. a 4. června	MUDr. Marie JOHNOVÁ	Letohrad, Šedivská 498	465 622216
10. a 11. června	MUDr. Vlasta KARÁSKOVÁ	Letohrad, U Dvora 815	465 620 358
17. a 18. června	MUDr. Štefan KOBZA	Lanškroun, Dvořákova 328	465 387 352
7. a 8. ledna	MUDr. Zdeňka KOBZOVÁ	Lanškroun, 5. Května 2	465 322 897

**ZPRÁVA POLICIE ČR, OBVODNÍ ODDĚLENÍ
 LANŠKROUN, O TRESTNÉ ČINNOSTI ZA ROK 2005**

Obecním úřadům
 Horní Heřmanice a Výprachtice.

Po uplynutí roku 2005 Vám tímto zasilám zprávu o trestné činnosti ve Vašich obcích. Pro celkový přehled Vás stručně seznámím s charakteristikou našeho obvodního oddělení a naplní práce policistů.

Obvodní oddělení Lanškroun má ve svém služebním obvodu, kromě města Lanškroun, zařazeno dalších 26 spádových obcí. V současné době je na obvodním oddělení zařazeno 19 policistů. V roce 2005 došlo ve služebním obvodě Obvodního oddělení PČR Lanškroun ke spáchání 326 trestných činů a 254 přestupků. Dále bylo ze strany pracovníků místního obvodního oddělení vyřízeno 2665 čísel jednacích.

V obci Horní Heřmanice, společně s částí Rýdrovice a Dolní Heřmanice, došlo v roce 2005 ke spáchání dvou trestných činů.

Jednalo se o trestné činy:

- 1) vloupání do rekreační chalupy
- 2) krádež dvou kusů telat.

V obci Výprachtice, s osadou Valteřice a částí Koburk, došlo v roce 2005 ke spáchání pěti trestných činů, kdy se jednalo o tyto trestné činy:

- 1) krádež vloupání do osobních vozidel
- 2) krádež os. mot. vozidla tovární zn. Škoda 105
- 3) krádež nafty z autobusu
- 4) krádež nafty z autobusu
- 5) krádež vloupáním do hájenky.

Na závěr bych chtěl uvést, že objasněnost trestné činnosti Obvodního oddělení Lanškroun za rok 2005 dosáhla 51,97 %.

V novém roce Vám přeji jménem všech pracovníků Obvodního oddělení Lanškroun mnoho zdraví, štěstí, osobních a pracovních úspěchů.

Zpracoval: **pprap. Martin Mareš**, policejní inspektor
 Schválil: **kpt. Bc. Stanislav Musil**, vedoucí OO PČR Lanškroun

Informace, zprávy, sdělení

UPOZORNĚNÍ

**ÚHRADA MÍSTNÍCH POPLATKŮ
PRO ROK 2006**

Poplatek za psa je splatný nejpozději do
15. února 2006.

Poplatek za provoz systému shromažďování,
sběru a svozu komunálního odpadu je splatný
nejpozději do **31. března 2006.**

Marie Bašková

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V KOBURKU

Vás srdečně zve
v sobotu 4. března 2006 na sál hostince U Jana ve Výprachticích

HASIČSKÝ BÁL
začíná o 8. hodině večerní

VELMI BOHATÁ TOMBOLA:

1. CENA - zájezd na Bahamské ostrovy
2. CENA - zájezd na Seychely
3. CENA - zájezd na Mírov

**JIŽ TRADIČNĚ JE PŘIPRAVEN DOSTATEK
KVALITNÍCH TEKUTIN K UHAŠENÍ ŽÍZNĚ
A TAKÉ NĚCO NA ZUB.**

Kulturní Centrum

LANŠKROUN

NE 12. února v 16⁰⁰ hodin
lanškrounský zámek

ČERT A KÁČA
brněnské divadlo GENUS
nedělní divadelní představení pro děti

ST 15. února v 19³⁰ hodin
lanškrounský zámek

KUBA
- CESTA DO VLASTNÍ MINULOSTI
cestopisná reportáž Otakara Vaška
s diapozitivy, kubánskou hudbou a
kuchařskou ochutnávkou

ČT 16. února v 9⁰⁰ hodin
lanškrounský zámek

DĚTSKÁ SCÉNA 2006
oblastní přehlídka
dětských divadelních souborů

ÚT 21. února v 19³⁰ hodin
lanškrounský zámek

180. koncert Kruhu přátel hudby
SMETANOVO TRIO
Jana Nováková - housle
Jitka Čechová - klavír
Jan Páleníček - violoncello
Olga Černá - mezzosoprán

ČT 23. února v 10⁰⁰ hodin
lanškrounský zámek

Jan Vodňanský - Pavel Polák
KDYŽ JDE KÚZLE OTEVŘÍT
představení pro MŠ a ZŠ
nastudovalo Hravé divadlo

SPOZ oznamuje

*Kuor bílý, pole sli!...
Zdraví a sílu Vám všem!*

V únoru budou oslavovat

Anna Kubínová	Výprachtice 201	50 let
Lenka Cejnarová	Výprachtice 209	50 let
Vlasta Mertová	Výprachtice 283	60 let
Anna Šilarová	Výprachtice 108	60 let
Miloš Hrabáček	Výprachtice 127	65 let
Vladimír Moravec	Výprachtice 147	70 let

ZIMNÍ KOBURK

Zprávy ze školy

... ANEB CO DĚLÁME, KDYŽ SE PŘÁVĚ NEUČÍME

Mikuláš ve škole

Lyžařský výcvik 2006

Lyžařský výcvik je povinný pro žáky 7. třídy. Protože jsme ale malá škola, probíhá výcvik jednou za dva roky a týká se tak i žáků třídy osmé.

V letošním školním roce probíhá LVZ ve dvou skupinách. V první jsou žáci, kteří absolvují kurz během našich „lyžařských páteků“ na sjezdovce OVAZ. Lyžařským instruktorem je Mgr. Žaneta Fiebigerová. Druhá skupina vyjela získat lyžařské dovednosti na týdenní kurz do Jeseníků. Výcvik se konal v týdnu od 8. do 13. ledna 2006 a lepší termín jsme si opravdu nemohli vybrat. Kromě jednoho pošmorného odpoledne jsme měli nádherné slunečné počasí a výborné sněhové podmínky. Vedoucím kurzu a zdravotníkem byl Mgr. Petr Fiebiger, lyžařským instruktorem Mgr. Markéta Kaňková.

Lyžovali jsme ve skiareálu Miroslav v Lipové Lázních, kde jsme také bydleli v penzionu Hanka, asi půl kilometru od sjezdovek. Díky tomu, že ubytování i stravování jsme měli zajištěno u provozovatele sjezdovek, získali jsme poměrně výrazné slevy jízdného.

Kurzu se zúčastnilo 14 žáků a týden lyžování si opravdu užili. Od pondělí do čtvrtka se lyžovalo na dvou sjezdovkách „Family“ 600 m dlouhých (větší zájem byl o vlek s kotvami - prý si cestou nahoru mohli pokecat), v pátek pro nás pustili také vlek na sjezdovce „Sport“ 1200 m dlouhé.

Letošní lyžařský výcvik se opravdu vydařil. Děkuji všem, kteří se

Vánoční besídka

na přípravě a organizaci výcviku podíleli, zejména rodičům, kteří nás vezli na nádraží do Jablonného nad Orlicí a firmě OEZ s.r.o., provoz Výprachtice - vedoucimu provozu panu Vlastislavu Diblíkovi a řidiči panu Zdeňku Mertovi - za bezproblémovou dopravu lyžařské výstroje a bagáže.

Mgr. Petr Fiebiger, ředitel ZŠ

REPREZENTAČNÍ TÝM ZŠ POD SJEZDOVKOU „FAMILY“

leden 2006

foto: Mgr. Petr Fiebiger

Na besedě v Klubu důchodců

KLUB V ROCE 2005

Poslední naše beseda roku 2005 se konala 29. prosince v hasičské zbrojnici v Koburku. Hlavním bodem programu bylo hodnocení uplynulého roku a společné posezení a pobavení s hosty, kterými byli naši sponzoři, zastupitelé Obecního úřadu a naše pozvání přijala paní senátorka Ing. Ludmila Müllerová z Dolní Čermné. Moc nás potěšilo, že naši hosté hodnotili činnost Klubu kladně a přáli hodně elánu do budoucna.

**ČINNOST KLUBU DŮCHODCŮ ZA ROK 2005
(besed 25 + ostatních akcí 18 = celkem 43 akcí)**

AKCE MIMO BESEDY

- ☞ Ples v Bystřeci
- ☞ Otevírání Sportovní haly Bóži Modrého v Lanškrouně
- ☞ Ostatkový ples v Horní Černé
- ☞ Jarní setkání v Jablonném nad Orlicí
- ☞ 60. výročí osvobození Československa - vzpomínková akce u pomníku padlých za 1. a 2. světové války
- ☞ Exkurze v závodě OEZ s.r.o.
- ☞ Prohlídka nových bytů na staré poště a bývalé MŠ (za účasti hostů z Dolní Čermné)
- ☞ Přátelské setkání v Horním Třešňovci
- ☞ Zájezd po trase: Letovice (závod Tylex), Kunštát na Moravě (Burianova rozhledna, jeskyně Rudka), Boskovice (výstava květin, pěstování v zavlažovacích truhlících, westernové městečko, židovská část města, synagoga Maior)
- ☞ Dozvuky benátské noci v Bystřeci u koupaliště
- ☞ Zájezd po trase: Doudleby nad Orlicí (zámek), Písečná (soukromé muzeum u Maarových ve mlýně), Žampach (Ústav sociální péče)
- ☞ Tradiční přátelské setkání na sále hostince „U Jana“
- ☞ Zájezd po trase: Olšanské papírny - závod Vlčice, Mladeč (jeskyně), Náměšť na Hané (zámek), Brodek u Přerova (zvonařská dílna, zvonkohra)
- ☞ Prohlídka nové kuchyně, jídelny a příslušenství v ZŠ
- ☞ Dozvuky Martinského posvícení v Dolní Čermné
- ☞ Celooobecní beseda s důchodci v hostinci „U Jana“
- ☞ Ukázka zdravotnického materiálu v Českých Libchavách

Celé odpoledne proběhlo v přátelském duchu. Na pořad přišel i malý program a zpěv koled u vánočního stromečku a přišli koledovat Tři králové. Nechyběl ani novoroční přípítek s přáním všeho dobrého do nového roku 2006, který pronesl starosta obce JUDr. Miroslav Stejskal.

My, členové KD, děkujeme všem, kdo nás podporují a přejí naší činnosti. Redakci VN děkujeme za zveřejnění našich aktivit a přejeme, aby se jim dařilo jako doposud. Všem čtenářům VN přejeme do nového roku hodně zdraví, protože to je základ štěstí a spokojenosti.

NÁMĚTY A HOSTÉ NĚKTERÝCH BESED

- ☞ Promítání ze záznamu 700 let založení obce Výprachtice (Ing. David Hanyš)
- ☞ Cestopisná beseda s diapozitivy - Julské Alpy, Triglav, Slovinsko (Ing. Josef Fajt)
- ☞ Besedovali jsme a slavili s manželi Ježkovými z Horní Čermné
- ☞ Oslava třináctého založení výročí Klubu důchodců
- ☞ Beseda s vedoucím firmy Agrospol Výprachtice s.r.o. s Janem Vávrou o situaci v zemědělství
- ☞ Beseda s podpraporčíkem Marešem, členem Policie ČR, o trestné činnosti
- ☞ Přátelská beseda s důchodci z Dolní Čermné
- ☞ 100. výročí ZŠ se vzpomínkou na Jindřicha Pravečka z televizního pořadu „Křeslo pro hosta“ nám připomněl ředitel ZŠ Mgr. Petr Fiebiger
- ☞ Beseda s panem Josefem Krátkým, starostou obce Horní Heřmanice - 700 let založení obce na diapozitivech
- ☞ Zdravotní přednáška „Léčivé čaje - preventivní léčba“ (Jana Stachová, Hana Chromcová)
- ☞ Přednáška s diapozitivy o setkání rodu Jansů v Americe (Miroslav Jansa z Dolní Čermné)
- ☞ Mikulášská beseda „Přišel k nám Mikuláš, anděl a čert s nadílkou“
- ☞ Předvánoční beseda u stromečku - básně, koledy, vyprávění
- ☞ Besedy se starostou obce JUDr. Miroslavem Stejskalem (náměty besed: záměry a výstavba v obci, co se podařilo uskutečnit z volebního programu, komunální odpad, oprava komunikací v obci, 3. místo obce v krajské soutěži „Obec roku 2005“, celkové hodnocení činnosti Klubu důchodců a přání do nového roku).

Stránku připravila **Anna Besperátová**

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme sponzorům Společného setkání důchodců na sále hostince „U Jana“, pořádaného 14. září 2005, kterého se zúčastnili i důchodci z okolních vesnic.

Sponzoři akce:

AGROSPOL Výprachtice s.r.o., firma ELIS - Ing. Jiří Oliva, OVAZ - zámečnictví Luboš Merta, OEZ s.r.o. provoz Výprachtice, TG Tisk s.r.o. Lanškroun (Jiří Kulhánek), Stavební práce - Radek Hajzler, Obecní úřad Výprachtice, obchod IVY - Marie Beranová, Zámečnictví Jindřich Beran, Česká pojišťovna (Luboš Dušek), KJK Jiří Katzer, Truhlářství Miroslav Falta, prodejna Potravin - Magda Vaníčková, hostinec „U Jana“ (David Doleček), Výroba dřevěných hraček Ladislav Chládek, Marie Šebrlová, Jarmila Smejkalová, Jaroslava Šlězová, manželé Pfitznerovi a Besperátovi.

ZIMA VE VÝPRACHTICÍCH

Valteřické zajímavosti

VILLA WALTHERI - NEUDORF - VALTEŘICE

V knize Výprachtice 1304 - 2004 autorka paní PhDr. Marie Macková Ph.D. dokládá, že obec Valteřice má zhruba 250 let samostatného života obce vymezeného lety 1691 - 1952. Ale i ona připouští, čistě hypoteticky, možný počátek obce před rok 1691. Z roku 1278 existuje nejstarší zpráva o Šilperku (dnešní Štítů). Jde o latinskou listinu, publikovanou teprve roku 1950 (VVM, 1950, str. 22), objevenou v Liechtenštejnském archivu ve Vídni. Listina má celkem neobvyklou formu, avšak výčet vsí, které jsou v ní uvedeny, je jistě správný. Jde vesměs o vsi v bezprostřední blízkosti Štítů. V této listině je taktéž zmínka o ville WALTHERI, ztotožňovaná s Valteřicemi. Protože listina má mimořádný význam, je na tomto místě uvedena v doslovném českém překladu.

Já, Zdeněk ze Štenberka, jinak ze Zábřehu, chci uvědomit všechny lidi, že jsem po zralé úvaze a poradě s mnohými svými věrnými rádci prodal se zvláštním souhlasem svého bratra Smila svou rychtu ve svém městečku Šilperku se všemi svobodami, právy, užitky, výtěžky a příslušenstvími, obsaženými ve starém, té rychty se týkajícím privilegii, daném pradávno platným právním titulem prodeje obezřelému muži Heynlinovi, řečenému rychtář, jeho dědicům a nástupcům za určitou částku peněz, kterou kupující Heynlin již plně zaplatil, aby rychtu pokojně a nepřetržitě měl a držel. Protože ona listina byla trochu poškozena, dal jsem, aby z toho poškození nebo z nějaké závaždy zmíněnému Heynlinovi, jeho dědicům a nástupcům v držbě té rychty nevznikly nějaké překážky nebo potíže, ono privilegium čili list obnovený opsat a do tohoto zařadit slovo za slovem. Obsah tohoto privilegia byl a jest tento:

Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého Amen. Každé obdarování se může minout účinkem, když se mu nedostane listinou pevné opory. Všem, kteří se do smluvní listiny dívají a budou dívat, známo činím, že ctihodný pán Protiven ze Zábřeha dal Eberhardovi, jeho dědicům a nástupcům rychtu v Šilperku k trvalé držbě na základě magneburského práva. Podle něho může rychtář dát všem a stínat zloděje a má vysadit 52 lánů, z nichž mají dva připadnout k obdělávání jemu a z ostatních má platit pánovi desátek. Kromě toho má z těch 52 lánů držet svobodný mlýn. Nadto má mít v městečku tuto svobodu:

Svobodný mlýn, svobodnou jizbu jako lázeň, dva masné krámy, dvě pekařské lavičky a dvě ševcovské dílny. K tomu má být po 14 let osvobozen od dávek. Po uplynutí té doby má platit ročně lot stříbra a tři měřice, a to měřici pšenice, měřici ovsa a měřici luštěnin. Mimo to má mít mílové právo šířky a délky dvou mil směrem do Moravy a směrem do Mezilesí v Kladsku. K tomu má všechny vesnice, které náležejí k městečku. Jsou to:

Frizerdorf (Březná), villa Scriptoris (Písařov), pustá ves Wlencendorf (blíže neznámá), Adolphi villa (později zaniklá ves), Bohemicalis villa (Český Bohdík), villa Gintheri (Gintnerová ves blíže neurčitelná), villa Ebhardi (snad Habartice u St. Města), Arnolds (zaniklá ves na Zábřežsku), Tetsnitz (Tatenice), Sonwald (Šumvald), villa Perchtoldi (snad Bartoňov), villa Waltheri (Valteřice), Sonou (Šanov), villa Ludvici (Lubník), Herolt grn (velké Heroltice) a Šilperku případně co bude navíc, z oněch všech vsí pak bude třetí denár rychtářův.

Svědkové smlouvy jsou: Bedřich, rychtář v Šumperku, jeho bratr Konrád, Rudger a jeho bratr ze Šilperka, všichni pod přísahou. Léta Páně 1278.

... ve své dobročinnosti schvalují a obnovují ve všech bodech a závěrech tuto starou výsadu nově napsanou, zpřesňují ji a zbavují každého nedostatku pro případ, že by proti ní chtěl někdo na základě starého privilegia zakročít.

Dáno v Zábřeze 4. dubna 1305.

ZIMNÍ VALTEŘICE

leden 2006

foto: Jan Kaňka

Tuto listinu poprvé publikoval a vyložil Adolf Turek a Ladislav Hosák ve studii „K počátkům dějin Šumperka“, ve které zpočybňují lokalizaci některých míst, pokud jsou příliš vzdálena od Šilperka. Mnohé z nich lokalizují do míst, jež se později ocitla na českém území.

L. Hosák tedy umístil villu Waltheri někde v okolí Štítů a domníval se, že by mohla být nedaleko Herbortic. Naproti tomu pánové Spurný a Březina se domnívali, že villa Waltheri jsou Valteřice někde u Starého Města. Jestliže poněkud tajemná villa Waltheri mohla být nějakým pokusem o osídlení nepříliš vlídného kraje pod Bukovou horou, pak šlo zřejmě o pokus ne zcela vydařený a osadníci ještě do konce 13. století území opustili. Protože se již v žádném jiném dokumentu villa Waltheri neobjevuje, lze souhlasit s názorem, že villa Waltheri (zmíněna ve štíteckém privilegii z roku 1278) nejsou Valteřice na česko-moravské hranici, i když to na první pohled vypadá velmi přesvědčivě.

Ke vzniku obce došlo daleko později. V roce 1691 dochází k rozparcelování vrchnostenské půdy (spojené panství Lanšperk a Lanškroun) z příkazu Jana Adama z Lichtenštejna a vzniká ves Neudorf, (též Schöndörf), později česky nazývaná Valteřice.

Další dokument dokládající život obce je z roku 1693, kdy došlo k nepokojům v obci. Jakub Doležal, Jakub Štefl a Martin Jeřábek z Valteřic se museli zaručit, že budou ve všem poslušní rychtáře a radních a nebudou pořádat žádné domovní schůzky zaměřené proti rychtáři a celé vsi.

V písemném dokumentu z roku 1697 je uvedeno, že dochází k opětovným sporům a rvačkám v obci a tak na úřadě v Lanškrouně byli Kašpar Nentwich, Jiří Pecháček a Tobiáš Kabeš varováni, že jim hrozí pokuta 20 říšských tolarů, nebudou-li žít v míru a bez hádek a nesmí působit rychtáři žádné těžkosti. Naproti tomu se valteřický rychtář musel zavázat, že se bude bezpodmínečně starat o klid a pořádek.

Někdy kolem roku 1750 se začíná užívat název Valteřičky a roku 1837 je doložen český název Valteřice.

Před 300 lety měla ves název Schön oder New Dörfle - přeloženo krásná nebo nová vesnička. I v dnešní době ji tento název vystihuje.

Za použití odborné literatury a soukromých pramenů připravil **Bc. Jiří Vogel**

Romantické hory Orlické**ČUNDREM, ŘÍJNOVÝM SLUNCEM...**

Snad se tento nadpis hodí k článku o mém výletu - a nebo spíš úletu? Jak kdo chcete. Vy, kdož jej budete číst, počkejte si až bude chladný den. Uvařte si čaj, zalezte na pec, a vydejte se se mnou na cestu.

Probudila jsem se pod říjnovým javorovým stromem. No, to se ví, přece v mém malém stanu pro jednu copatou holku, který se jmenuje stejně jako můj druhý pes, tedy Bára a ten třetí je Sam, asi byl sám, tak jako teď já. Ale je to fajn, aj samota bývá krásná, když touláš se krajinou, srdce máš napchané sluncem a lehkostí.

Noc byla chladná. Časné probuzení následovalo hbitý odchod. Ne, líbilo se mi tam dole, ale obloha chystala tak krásné ráno, a já...? Nemohla jsem ho přeci prospat. Cesta mě vedla hůře po silnici zaváté podzimním listím. Ve studánce jsem nabrala čerstvou zemskou vláhu a vyšlápla si do kopce směr Ostružník a Vrchmezi.

Mám plán a proto vím, že není kam spěchat, a tak prožívám každý krok a s ním pomalu stoupám výš a výš. Hlouběji a hlouběji, zařezává se údolní ves Olešnice v Orlických horách. Jen špička kostela kouká už a koruny stromů v dálkách vypadají spíše jak načervenalé chomáčky zacuchané vlny. Z toho vykukuje olešnický kostel a zpoza něj vystupují další kopce, louky a pastviny. A hle! Najednou ze stráně zleva nese se cinkot zvonků a spolu s nimi uhání ku mně stádo ovcí. „Tý brd’o, těch je! Celé stádo! Ale kolik?!“ Peláší o překot po luční cestě, křížují ji těsně přede mnou a ranní svit olizuje jejich kožičky co odtud vypadají jakože mají svatozář. „No, to je nádhera!“ volám radostí. Zůstávám stát jako přikovaná, ale uvnitř jáším, že jsem zas jednou v pravý okamžik, na pravém místě. Stříhla jsem tu pár snímků, abych se o ten zážitek mohla podělit i s ostatními. A pak jsem tam stála na té louce, skoro až nahoře, tam pod tou roztoklatou zlatou břízou a shlížela dolů na louku, jak jí spásají ovce, a taky do údolí, znovu na špici kostela a na páru, nesoucí se od potoka do těch barevných chomáčů. A jak nad nimi vystupovaly další kopce, plnila jsem svou duši tím ohlušujícím tichem a naslouchala mu mlčky, bo je tou nejkrásnější písní.

Stoupám dál do smrkového lesa. Ještě nevím, že tam nahoře mě čeká ten nejnitemnější zážitek. Je friško. Takhle začínají snad všechny lesní stráně orlických cest. Smrkovým lesem. A pak třeba ten vrchol může být v buku, ale odspoda, začíná smrk. Dotýkám se mechu, abych se dotkla země, po které se mi tolik stýskalo. Díky. Asi po půl hodině vstupuji na užší cestičku, kde mě postupně ochromuje úžas mamčí přírody. Nebe je čím dál azurovější a každým krokem je mi obzor bliž. Moje oči se setkávají se zlatavými korunami modřínů opadavých a co oči vidí, duše cítí, vtiskne do srdce a v těle vytvoří ten nejkrásnější pocit vyslyšených a splněných snů. To se slovy nedá popsat, jakou radost mi přineslo stanout na vrchu, jehož jméno je tak jednoduše krásné - Ostružník. Pravda, moc ostružin tu v porovnání s malinami a borůvkám není, ale to je fuk. Jakou posvátnou a mírumilovnou náladou je toto místo opředeno? Poskytlo mně do nebe volající radost, kterou jsem do nebe zvolala. Chválu Bohu a věřelý dík.

Začala jsem s prohlídkou omrznutých maliníků, dále s větrem postoupila k vysoké trávě u prořídleho lesa, ne a ne oči odtrhnout. Další na řadu přišly dvě koruny vzrostlých buků, oslavující hlásající božské poselství a věvodící širému kraji, temně modré obloze včetně. Hned se bávim výhledem, hned odbíhám tu a zas tam, hned hovořím s větrem, a předem se

omlouvám, že šlapu v borůvce. Hned zase koukám do omrznutých korun stromů, zejména buků, ale i borovic a modřínů, oranžová - jak krásná je s bílou. Oranžové listy, lemované bílými okraji námrazy. A dál už nic neříkám, bo pro tu krásu nejsou slova.

V tichém úžasu, znovu jak přikovaná, stanula jsem při dobývání Vrchmezi. Krok za krokem, ojiněnou trávou, prožívám nejvyšší radost s každým nádechem. Snad ta představa, nežli slova, napoví více. Protože já byla jakoby v tranzu, v tichém úžasu opakující tu jedinou větu: „To je nádhera! To je nádhera! To je nádhera! Krásou umírám.“

Přešla jsem cestu a vzala to pěšinou přímo k vrcholu. Byl jen pár desítek metrů. Znovu jsem málem upadla úžasem do bezvědomí. Vrchmezi! Jakou krásu mně dnes Bůh podstrojuje. Kam se vrátím, všude krása jako na tácku, jakoby jen pro mě přinesena až sem z té nebeské dálky. Tomu říkám nebe na zemi. Vůbec, ani trochu, nevdal mi ten severák, který tu do mě bičoval. Výhled, který se mi tu naskýtal byl k nezaplacení, a k nezapomenutí. A tak se stalo, že nikdy na to nezapomenou, na všechny ty pocity, které se mi tam děly. Protože jsem to všechno prožívala úplnou přítomností, která se mi na vždy vtiskla do srdce. Sedla jsem si na bundu a vytrasila se se svojí snídaní. Chutnala mi tam tisíckrát víc. A taky, jednou půlkou zadku jsem seděla v Čechách a druhou v Polsku. Prdítkem mi procházela hraniční čára.

Z Vrchmezi jsem to práskla studeným smrkovým lesem přes Polom a Polomské sedlo, zdravíc všechny známé rozcestníky. A vzpomínky mě zase doprovodily až na Bukačku. To je bukový prales, nejvyšší snad položený v Čechách. Bukačka se ukázala tentokrát v barvách, ve kterých jí neznám. Byly to, jak jinak, než syté podzimní barvy, které ožívaly ještě víc se sluncem, jehož paprsky se kouzlem protlačily vždy na to nejposvátnější místo. Les šustil, jakoby halasil radostí z vydařeného babího léta, tedy sluncem ozářeného podzimního dne. Tisíckrát zastavuji a tisíckrát zdravím les. Prostě a jen... někdy slova nestačí, jen pocity dovedou nejlépe vystihnout tyto okamžiky.

Na Šerlichu jsem pozdravila jednoho člena turistického oddílu. Řekl, že jde stejnou cestou co já, jenže já se zrovna neměla k upalování dál. Potřebovala jsem si v Masarykově chatě nabrat vodu a měla jsem chuť na něco pořádnějšího, než stále jen tu jednotvárnou stravu sklizenou z polí. Usadila jsem se k rohovému stolu a poručila si „smažák s oblohou“ a pár kapek vody. Moc dobře jsem si pochutnávala, hlad jsem měla to jo, a tak mi vše přišlo k chuti.

Odtud jsem šla, i když po lesní, tak přeci asfaltkou a byla to dost nuda, bo to trvalo přes sedm kilometrů. Až na Homole. Jasně, že i přes Velkou Deštnou, kde mě mile překvapil otevřený srub, který jindy slouží jako občerstvení, vlastně obmrstvení. Nejsem si jistá, že by mě grog s buřtem jakkoliv občerstvil. Ale byly tři hodiny a do tmy daleko, takže jsem to práskla dál. Pravda, výhled byl daleký, ale ta asfaltka mě štvála. Na Homolích jsem byla asi ve čtyři. Od tama cesta pěšinná vede mě, na půl travou a na půl močálem. Potom se to zlepšilo, ale ku radosti mi stejně nebylo. Začíná tady totiž linie pevností, opevnění a bunkrů a je tu jeden za třetím, v šero šerém lese - fuj tajkl. Mazala jsem odtud přímo za nosem a s jistotou, že **tady**, dnes rozhodně nocovat nebudu. Raději sejdu pod hřebem a to nejraději do Černé Vody. Znam to tam. Je to krásné místo. Ale mám co dělat. Tetřevce a odtud už vidím Kunštátskou kapli. Jakoby odtud byla pekelně daleko. Musím dolů, znova nahoru a vpravo.

(Pokračování na straně 8.)

Romantické hory Orlické

(Pokračování ze strany 7.)

Zanedlouho už mé srdíčko tančilo, nebyla to taková dálka, jen optický klam. Byli jsme tu naposledy s Michalem, zas jsem si tu zavzpomínala a udělala pamětní foto a pelášila dál na Pěticestí. A jak jsem si slíbila, vybalila jsem svou přespolní kuchyň a uvařila polívku. Jé, to byla dobrota taková pytlíková s chlebem. Ještě ani nestačila vychladnout, když jsem si tu porci hmula do pusy a hrdla. Pospíchala jsem, ale na modlitbu jsem nezapomněla. Byla za jídlo, ale také prosba o místo na dnešní noc, aby to nebylo tady, ale u Černé Vody, tam na té krásné louce, což je odtud ještě dlouhých osm kilometrů. Rychle se slunko sklání a je za deset minut šest, když navečeřená a sbalená spěšným pochodem odcházím po své cestě na Komáří vrch a pod něj na Mezivrší, což je tři a půl kilometru. Odtud dalších čtyři a půl na tu louku, kde chci spát, kde mě jisto jistě čeká pokojný spánek. Bez pochyby, jenže nemám helikoptéru. Ještě že tu cestu tady znám. Je sice rovná a přehledná, zato už je dost chladno a slunce usíná. Na Komáří vrch je to tři poctivý kilometry. Tady, kde jsem nechtěla spát, teď ve večerním šeru budu šlapat kolem těch hnusných bunkrů. Nebudu se na ně dívat, půjdu za nosem.

To se mi dařilo, až na jednu chvíli, kdy mi jeden bunkr svým vzezřením a blízkostí od cesty vyděsil, ovšem ne na dlouho, protože díky tomu jsem si všimla, jak napravo ode mě je do červena zbarvená obloha od západu. Ale můj krok byl takřka úprkový. Bylo jedno jestli cesta jde vzhůru nebo že mám na zádech patnáct kilo, spěchala jsem! Pokojný spánek byl v tu chvíli pro mě prvořadý. Spěchám, div že se mi boty nevyzouvají. Je půl sedmé. Jsem na Mezivrší. Uhýbám vlevo na silnici a mímí mě dvě auta. Dotkla se mě energie živých lidí a je mi líp. Nesnáším bunkry. Teď mě čekají nejmíň tři kilometry po silnici serpentýnami pod les a pak víc jak půl po louce kolem potoka. To už je pohoda. **Jen tenhle les!**

Byla to nekonečná cesta. I když trvala vlastně jen tři čtvrtě hodiny. Tma byla hustá tak, že by se dala na špalky sekat, postupně se mísila s mlhou, nejdřív drobounkou, ale později jsem tu silnici už jen vytušovala. Serpentýny byly roztahané a já tam někde ještě brala vodu ve studánce. Moc jsem jí už neměla, když jsem uslyšela bublat vodu někde pod silnicí a aniž bych cokoli viděla, sundala jsem baťoh a lehla si vedle něj na břicho a pravou ruku s flaškou jsem ponořila někam pod travnatý břeh s jistotou, že mi tam něco nateče. A protože jsem se zrovna strefila, nateklo mi hned půl flašky. „Dobrá, to stačí! Ráno si naberu v bystřině.“ Ta louka odtud byla vzdušnou čarou míň jak kilometr, ale po silnici? Příšerný. Ta tma mi ani tak nevadila, ale ta osamělost! Ta opuštěnost - to je to správné slovo - byla teď tak veliká, že se dala rukou nahmatávat.

MASARYKOVA CHATA NA ŠERLICHU

červenec 2001

foto: Jan Kaňka

Konečně stojím pod lesem. Cítím velkánskou úlevu. Zase mám kolem sebe prostor, nikoliv neprohlédnutelnou černo-mlžnou lesní stěnu. Prostor je radost. Prostor je život. Vyndala jsem baterku. Nikdy ji sebou na čundry nenosím, ale tentokrát, když jsem se balila, srdce mi řeklo „vem si ji.“ Vstoupila jsem, již zase ve tmě, na mě již dobře známou louku a zatleskala a zahalasila, abych vyplašila zvěř. Nejspíš divočáky, bo jsem nechtěla aby vyplašili oni mě. Neviděla jsem je, ale slyšela ten vzdalující se dusot. Mohly to být i srny, ale pro prevenci je to lepší, než se pak příšerně leknot. Občas jsem s baterkou problikla abych se ujistila o správnosti směru. Jednou jsem už málem kotvila u jedné chalupy. Kromě mě a vyplašených zvířátek v celém údolíčko nikdo nebyl, ale zato prima místo. Ale co, přeci jsem si slíbila, že budu spát na dolní louce a tak jdu dál a konečně! V dále přede mnou vidím první světélko z první chalupy. Bude asi tou poslední, ve které v těchto dnech někdo bydlí. Přesto jsem pocítila nádherný pocit štěstí.

V osm stojím na místě, na spodní louce. O čtvrt hodiny později již stojí i můj stan a já v něm. Sedím a dívám se... Vzhůru na ten hvězdný biograf. První a poslední světélko z nedaleké chalupy mi svítilo jistotu blízkého člověka a já, oděna do pořádného svetru na své nafukovací karimatce, zachumlíkována ve spacáku, dlouho děkovala Bohu za vyslyšení. Dlouho jsem nemohla odtrhnout oči od té diamantové oblohy - tolik hvězd najednou jsem snad ještě nikdy neviděla. Asi proto, že dnes večer všechny zářily pro mě. Díky a dobrou noc.

Táňa Mikušová

(Pokračování v příštím čísle VN.)

**HASIČSKÁ ZBROJNICE SDH KOBURK, sobota 11. března 2006 v 18³⁰ hodin
cestopisný večer s promítáním diapozitivů**

Z KLÁNOVIC PŘES POBALTSKÉ REPUBLIKY A FINSKO K BARENTSOVU MOŘI

O svém nevšedním dobrodružství vám přijde vyprávět
Táňa Mikušová z Dolních Heřmanic.

Ze zápisníku ornitologa

O STAVU PTÁKŮ NA ČESKÉM NEBI V ROCE 2005

Ano, správně tušíš milý čtenáři, do redakce došla pošta z kraje, z vesničky Rohovládova Bělá, ležící asi 8 km severně od Přelouče a čítající něco kolem 400 obyvatel. To včetně našeho bývalého souseda Františka Štancla a jeho paní Marie. A protože povídání o ptácích je alespoň na dvě pokračování, začnu stejně jako vloni od konce Františkova dopisu. Tam se píše:

Závěrem bych rád popřál čtenářům Výprachtických novin pevného zdraví, aby se mohli pokochat zpěvem našich milých operenců a pookřát krásou jarních květů bledulí v Sázkavském údolí, ale nejen tam.

Za všechny čtenáře si dovolím popřát manželům Štanclovým pevné zdraví a Františkovi plné síťe a hodně kroužků v roce 2006.

A teď už vzhůru do říše operenců ...

Každoročně v lednu rekapituluji rok minulý (2005), co se podařilo a co pěkného jsem pozoroval a kroužkoval. Byl úspěšný? Pro mě ano. Hlavně pro to, že se mně podařilo chytit po tolika letech můj takzvaný životní exemplář, ptáčka velikostí sice malého, ale o to vzácnějšího. Je jím budníček pruhohlavý. Tento budníček je teprve potřetí chycen v ČR. Jeho vlastí je severská tajga v Asii. V přírodě se lehce přehlédne, protože je podobný našim budníčkům. Je celý žlutohnědželenavý a na rozdíl od našich budníčků má v křídle dvě bělavé pásy. Chytil se na podzim při průtahu lesní houštinou a potom nastal spěch. Všechno chytací náčiní sbalit a jet domů pořídit u tak vzácného ptáka popis a fotodokumentaci. To vše stihnout v krátké době, aby pták mohl pokračovat ve svém, tahu - kam? - inu, snad se to dozvíme s pomocí kroužku na jeho nožce.

V roce 2005 dostalo kroužek na nohu ode mne 2281 ptáků v 66 různých druzích. Začalo to již v zimě, když se objevila hejna severských chocholatých brkoslavů. Na zahradách a alejích jeřabin se zdrželi tak dlouho, dokud bylo co k snědku. Zdárně jim při tom sekundovala početná hejna severských kvíčal a cvrčal. Brkoslavové žijí v severských bažinatých lesích. Při svém návratu na hnízdiště se přeorientují na potravu živočišnou a své mladé krmí hmyzem, kterého je v letní tundře bohatě, zvláště komárů. Brkoslav je o trochu menší než kos a je nápadný chocholkou na hlavě. Loni se jich chytilo 25 exemplářů. V zimě se objevila hejna severských rubínově červených hýlů. Dříve byli hýli všude běžnými ptáky, ale v posledních letech se jejich stavy snížily natolik, že uvidět hýla je skoro vzácnost. Chytilo se jich 28 kusů. Naše populace hýlů je velikostně značně menší. Severští hýli jsou méně plaší a krotší. Někteří se objeví u krmítek, kde s oblibou konzumují semínka slunečnice. Snadno u nich rozlišíme pohlaví. Sameček je červený na bříchku, má šedomodrá křídla a černou hlavu. Samička je podobná, ale chybí jí červená barva, místo ní je na bříše šedivá.

U krmítek se v zimě objevují početná hejna sýkor koňader a řidčeji sýkory modřinky. Sýkor koňader se chytilo 281 exemplářů a modřinek 146 kusů. Jedna z koňader měla na noze kroužek s nápisem N. Museum SLOVAKIA. Čili byla okroužkována na Slovensku. Slováci svými kroužky kroužkují poměrně krátkou dobu. Já jsem zatím ptáka se slovenským kroužkem nechytil. Zatím ještě nemám kroužkovací data od slovenského kroužkovatele a tak vás s nimi snad seznámím v příštím roce. Zato již přišla data o sýkoře koňadře s kroužkem POLAND GDANSK. Byla chycena 17. 10. 2004 v Zywoicie, Krapkowiec v Opolském regionu v Polsku. Já jsem ji chytil do sítě 22. 10., což je za 5 dnů po okroužkování v Polsku. Za těch pět dnů ulétla 172 km.

Jako každoročně jsem se věnoval odchytu našich nejmenších ptáčků, králíčků. Obecných se chytilo 263 a dva králíčci ohniví. Správa z jejich tahu přišla zanedlouho. Jeden z posledních toho roku chycených králíčků narazil do okna domu nedaleko Düsseldorfu v Hattingenu v Německu. Za 17 dnů po okroužkování uletěl 608 km, aby skončil svou životní pouť. Dle sdělení obyvatel rodinného domku se snažili jej oživit, ale marně, a tak mu udělali hroboček na zahradě a malá dcerka Janička jej oplakala.

Již po několikátý rok se koná akce „Crex“, to znamená odchyt a kroužkování chřástalů polních. Polních chřástalů je v noci slyšet stále méně a tak se za každým odchtem musí najezdit spousty kilometrů. Jeden z nejslabších byl právě loňský rok. V oblasti kolem Výprachtic, Orliček a Červené Vody bylo chřástalů oproti jiným letům minimum. Okroužkoval jsem jich 14 kusů. O to víc mně potěšila zpráva o chřástalu chyceném kroužkovatelem Volfem na den za rok v Nadlesí, okres Sokolov. Za rok se objevil o 299 km dále. Inu, stále nevíme o ptačích přesunech všechno a kroužkování objevuje další záhady z ptačích přesunů. Trochu úspěšnější bylo chytání chřástalů vodních na rybnících. Celkem dostalo kroužky 21 exemplářů.

KALOUS UŠATÝ

Čejka chocholatá je bahňákem, který se dříve vyskytoval na loukách a polích hojně v celé republice. Nyní je její výskyt sporadický, ba, dá se říci, že se hnízdění čejky stává vzácností. Pět čejčat loni dostalo kroužky. Zpráva přišla o čejce okroužkované 20. června jako mládě. Za pět a půl roku byla zastřelena v Saint Just Luza, region Charente - Maritime ve Francii. Pro smrt si zalétla 1354 km daleko.

KALOUS PUSTOVKA

František Štancl, Rohovládova Bělá

Zprávy ze sportu

TJ SOKOL VÝPRAČTICE - ODDÍL VOLEJBALU

V listopadovém čísle VN z již uplynulého roku jsme vám slíbili, že zveřejníme tabulky s umístěním našich družstev po polovině soutěží. Protože sportovci drží slovo, jsou slíbené tabulky ve vedlejším sloupci. Pro úplnost a přehled ještě uvádíme v následující tabulce výsledky zápasů družstva A v jednotlivých podzimních kolech krajského přeboru.

Vilém Chládek

1. kolo	Sokol Výprachtice - VK Spartak Choceň A	0 : 3
2. kolo	VK Litomyšl A - Sokol Výprachtice	3 : 0
3. kolo	Sokol Výprachtice - TJ Svitavy	3 : 2 ☹
4. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Rybník	3 : 0 ☹
5. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Česká Třebová B	0 : 3
6. kolo	VK Vysoké Mýto - Sokol Výprachtice	1 : 3 ☹
7. kolo	Sokol Výprachtice - Energetik Chvaletice A	2 : 3
8. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Pardubice I	3 : 0 ☹
9. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Transporta Chrudim	3 : 1 ☹
10. kolo	Sokol Výprachtice - VK Spartak Choceň A	0 : 3
11. kolo	VK Litomyšl A - Sokol Výprachtice	3 : 0
12. kolo	Sokol Výprachtice - TJ Svitavy	1 : 3
13. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Rybník	3 : 0 ☹
14. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Česká Třebová B	0 : 3
15. kolo	VK Vysoké Mýto - Sokol Výprachtice	0 : 3 ☹
16. kolo	Sokol Výprachtice - Energetik Chvaletice A	1 : 3
17. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Pardubice I	0 : 3
18. kolo	Sokol Výprachtice - Sokol Transporta Chrudim	3 : 1 ☹

☹ - výsledky takto označené znamenají vyhrané zápasy

OKRESNÍ PŘEBOR - OP MUŽI

pořadí	družstvo	počet zápasů	vyhrané	prohrané	poměr setů	body
1.	TJ Spartak Brandýs nad Orlicí	10	10	0	30 : 7	20
2.	TJ Žichlínek	8	8	0	24 : 7	16
3.	TJ Sokol Damník	10	6	4	21 : 17	16
4.	TJ Sokol Výprachtice B	8	5	3	19 : 14	13
5.	TJ Sokol Písečná	8	5	3	16 : 14	13
6.	VK Vysoké Mýto B	10	3	7	16 : 25	13
7.	TJ Sokol Rybník B	10	1	9	9 : 28	11
8.	VK Lanškroun B	8	2	6	15 : 20	10
9.	TJ Spartak OEZ Letohrad	8	0	8	6 : 24	8

KRAJSKÝ PŘEBOR I. TŘÍDY MUŽŮ

pořadí	družstvo	počet zápasů	vyhrané	prohrané	poměr setů	body
1.	VK Litomyšl A	18	17	1	52 : 15	35
2.	Energetik Chvaletice A	18	13	5	46 : 25	31
3.	VK Spartak Choceň A	16	14	2	42 : 18	30
4.	Sokol Česká Třebová B	18	11	7	38 : 27	29
5.	Sokol Pardubice I	16	10	6	35 : 24	26
6.	Sokol Výprachtice	18	8	10	28 : 35	26
7.	Sokol Transporta Chrudim	18	6	12	28 : 41	22
8.	VK Vysoké Mýto	18	4	14	21 : 45	22
9.	TJ Svitavy	18	4	14	19 : 47	22
10.	Sokol Rybník	18	1	17	19 : 51	19

ODDÍL MALÉ KOPANÉ - DYNAMIT VÝPRAČTICE

Již potřetí se uskutečnil v tělocvičně školy turnaj v malé kopané Štěpánský fotbalík 2005. V sestavách 3+1 se ho zúčastnilo 6 družstev s jedinou „přespolní“ účastí - družstvem Dolních Heřmanic. Ostatní družstva byla postavena z „místních“ borců, kteří dali přednost pohybu před konzumací vánočního cukroví. Po tvrdých, ve sportovním duchu sehraných zápasech a v příjemné a přátelské atmosféře svátečního odpoledne, se stal vítězem bez jediné porážky „profesionální“ Dynamit. Průběh zápasů a konečné pořadí ukazuje vedlejší tabulka. Škoda jen, že prostory školní tělocvičny jsou pro takovéto aktivity malé, zejména chybí místo pro diváky, kteří by se rádi přišli podívat nejen na kopanou, ale jistě chybí divácká podpora i našim volejbalistům při jejich zápasech v okresním a krajském přeboru. Pořadatelé děkují vedení ZŠ za zapůjčení tělocvičny a panu školníkovi za příjemně vytopené prostory.

ŠTĚPÁNSKÝ FOTBÁLEK 2005 3. ROČNÍK	DOLNÍ HEŘMANICE	BLACK MAGIC	KYSELÍ HADI	BYLO NÁS ŠEST	DYNAMIT	DYNAMO	BODY	POŘADÍ
DOLNÍ HEŘMANICE		1 : 1	3 : 3	1 : 1	0 : 4	6 : 2	6	4.
BLACK MAGIC	1 : 1		6 : 1	3 : 2	0 : 5	2 : 2	8	2.
KYSELÍ HADI	3 : 3	1 : 6		3 : 1	2 : 8	2 : 5	4	5.
BYLO NÁS ŠEST	1 : 1	2 : 3	1 : 3		3 : 4	0 : 6	1	6.
DYNAMIT	4 : 0	5 : 0	8 : 2	4 : 3		5 : 2	15	1.
DYNAMO	2 : 6	2 : 2	5 : 2	6 : 0	2 : 5		7	3.

Lukáš Kaňka a redakce VN

Přišli k nám ...

... s koledou a kasičkou a svoji návštěvu „zvěčnili“ na dveře svícenou křídou. Je pěkné, že jsme navázali na staré tradice a navíc jsme každý z nás přispěli trochou těm, kteří to potřebují. Jen si myslím, že jsme o tom málo informováni. Je smutné, že nikdo nedá do VN pár řádků o tom, kdy „koledování“ proběhne, jaký byl výsledek sbírky a snad i poděkování koledníkům a těm co přispěli. A stačí tak málo - zvednout telefon či poslat do redakce kousek papíru s několika málo slovy. Tak snad příště ...

← TŘI KRÁLOVÉ Z DOLNÍHO KONCE

leden 2006

foto: Markéta Kaňková

redakce VN

Jak bylo?

PROSINEC 2005

NEJNIŽŠÍ TEPLOTA (30.12.)	-14,6 °C
NEJVYŠŠÍ TEPLOTA (01.12.)	+5,8 °C
PRŮMĚRNÁ TEPLOTA MĚSÍCE	-1,3 °C
průměrná minimální teplota	-3,8 °C
průměrná maximální teplota	+1,2 °C
teplotní rozdíl min. - max.	20,4 °C

První den prosince se zapsal max. teplotou měsíce - potom už max. teploty klesaly k bodu mrazu. Průběh teplot v první dekádě se vyznačoval vzestupem teplot min. a pozvolným poklesem teplot max. Obloha byla s výjimkou prvních dvou dnů trvale zatažená, střídavě dešťové a sněhové přeháňky, mrholení, mlha, větrno. Na přelomu 1. a 2. dekády prudce poklesla min. teplota pod -10 °C a po dva dny se ukázalo mezi mraky sluníčko. Od 12. dne se opět vrátilo sychravé počasí s přeháňkami deště a sněhu, s mrholením a mlhou. Min. teploty vystoupily lehce nad nulu. V druhé polovině dekády se poněkud ochladilo, zataženou oblohu vystřídala proměnlivá oblačnost s vydatnými sněhovými přeháňkami. Vypadalo to na pěkné vánoční počasí. Avšak první polovina 3. dekády se postupně vrátila opět k sychravému počasí s mlhami a zataženou oblohou s drobným sněžením. Na Štědrý den se teploty pohybovaly od +1,3 do +2,3 °C a mám u něj poznámku - zataženo, mlha, dopoledne mrholení, přímo hnusně. Od 25. nabrala teplota zimní kurz a 30. dosáhla měsíčního minima, také max. teplota klesla do záporných hodnot. Do konce měsíce pak převážně zataženo s vydatným sněžením.

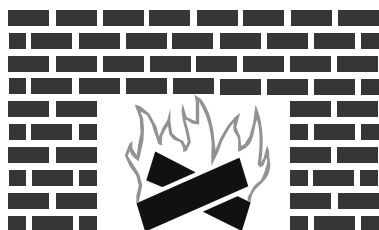
I přes dešťové přeháňky v první polovině měsíce zůstává sníh ležet od 16. listopadu. Na konci roku dosahovala sněhová pokrývka výšky cca 50 cm.

ROK 2005

PRŮMĚRNÁ TEPLOTA ROKU	+7,5 °C
NEJNIŽŠÍ TEPLOTA ROKU (29.01.)	-18,0 °C
NEJVYŠŠÍ TEPLOTA ROKU (29.07.)	+31,8 °C

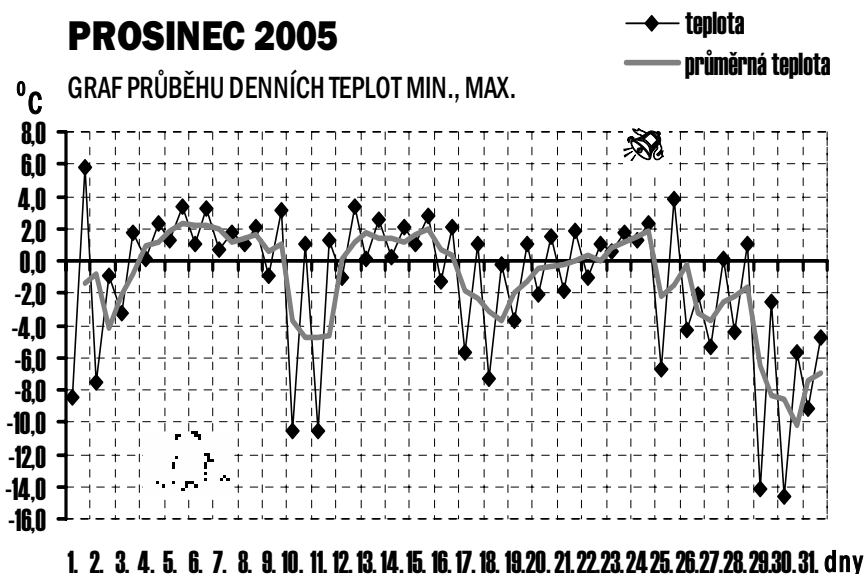
Pro porovnání rok 2004:

PRŮMĚRNÁ TEPLOTA ROKU	+7,3 °C
NEJNIŽŠÍ TEPLOTA ROKU (25.01.)	-23,4 °C
NEJVYŠŠÍ TEPLOTA ROKU (19.08.)	+29,2 °C

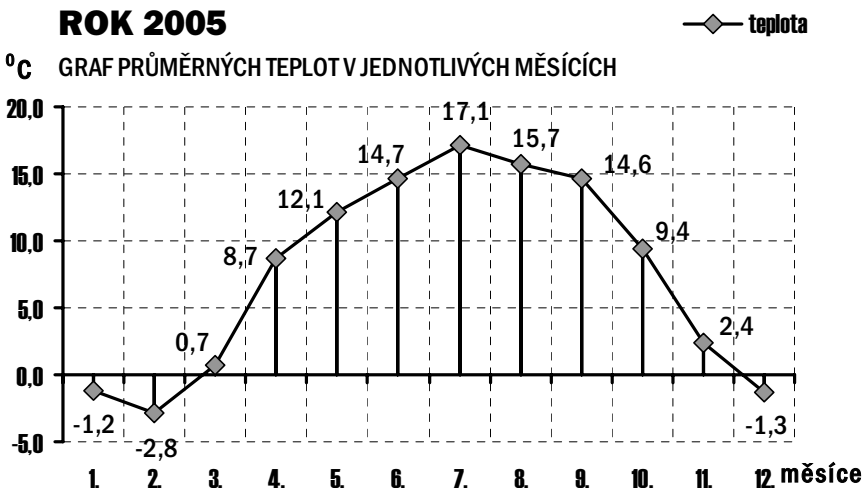
PROSINEC 2005

GRAF PRŮBĚHU DENNÍCH TEPLOT MIN., MAX.

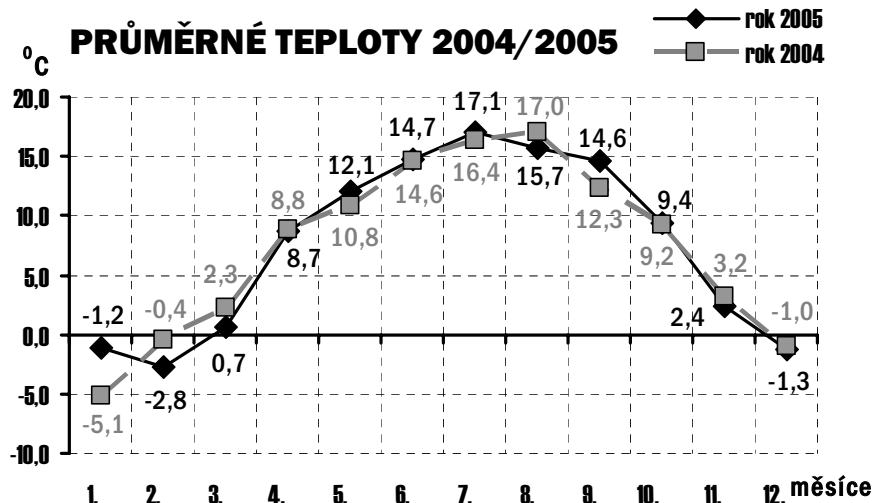

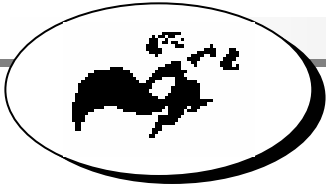
ROK 2005

GRAF PRŮMĚRNÝCH TEPLOT V JEDNOTLIVÝCH MĚSÍCÍCH

PRŮMĚRNÉ TEPLoty 2004/2005

POHÁDKA Z TERČINA KOŠÍKU

O LAKOMÉM KOSOVÍ

Když nastala zima a napadl sníh, hospodyně nasypala do ptačího krmítka různá semínka, zrní a trochu oříšků. To se sem hned sle-tělo ptáků! Vrabci a sýkory, strnadi a červenky, potom i straka-poud, zkrátka spousta ptačího národa, který má v zimních ča-sech většinou o jídlo velkou nouzi. Všichni si svorně u krmítka plnili bříška a dělili se o všechno, co jim hospodyně přichystala. Jenže najednou přiletěl ke krmítku kos, takový tlustý hulvát se

žlutým zobanem, a začal se roztahovat, jako by mu to tam celé patřilo.

„Tohle je moje krmítko, koukejte se pa-kovat!“ řekl ostatním ptáčkům a pro vý-strahu pár jich dokonce klovl. Kos, to je těžká váha, na toho si žádný z těch mal-linkých zkrhlých vrbců či sýkorek ne-troufal, a tak jim nezbylo než si hledat po-travu jinde. Jenže široko daleko žádné po-dobné krmítko už nebylo, a tak nastaly ptáč-kům krušné časy. Trpěli hladem a vůbec nevěděli, jak tu dlouhou

zimu přečkají. Lakomý kos se zatím každý den cpal a cpal a byl spokojený, jak si to uměl pěkně zařídit. Pěkně u krmítka tloustl a za pár dnů už byl náramně vykrmený, však si toho ptáčci dobře všimli. Jenže si toho všimli také sousedovic kocour.

„Takový tlustý kos, to by byla přesnídávka! To bych si dal líbit!“ řekl si a jednou si na kosa počíhal. Když kos zas přiletěl ke krmítku, vyšplhal se za ním, a jen pták začal hodovat, sekl po něm tla-pou s ostrými drápy. Kos uhnul v poslední chvíli, kocouří drápy zasáhly jen křídlo. Kos vzletěl, ale vzápětí spadl dolů, do sněhu. Křídlo měl poraněné a navíc byl tak tlustý a těžký, že by ani se zdravým křídlem daleko nedoletěl. Kocour běží za ním, hop a skok, za chvíli ho chytí a bude s kosem amen.

Najednou se však ze všech stran začali slétat vrabci a sýkory, strnadi a červenky, dokonce i strakapoud, a pustili se do kocoura. Kocour se polekal - takový soustředěný letecký útok nečekal. Chvilí se bezradně oháněl prackami a nakonec raději utekl.

A kos? To víte, zastyděl se. Dlouho pak ostatním ptáčkům děko-val a omlouval se a od krmítka už je nikdy neodháněl.

T. Macholdová, M. Ryšavý: Výtvarné práce s pohádkami

Letošní zima je studená, napadlo mnoho sněhu a ptáčci trpí nedostatkem potravy a proto potřebují naši pomoc. Nezapomínejte jim plnit krmítka a pomoci jim přečkat zimu. Odměnou vám bude pozorování jejich skotačení kolem krmítka, můžete sledovat, jak přilétají a opět odlétají. Atlas ptáků vám odhalí, jak se vaši návštěvníci jmenují, dovíte se, kteří ptáci u nás přezimují a neodlétají před zimu na jih.

TERČINY HRÁTKY

TŘPYTIVÉ HVĚZDY A LEDOVÉ MĚSÍCE

Mráz, který nás tuto zimu navštívil, nemusí znamenat jen zachumlání do bund, čepic a šál. Může nám být pomocníkem při vyrábění nevšedních ozdob. Na zahradě si vyhlédněte keř nebo strom, který chcete ozdobit hvězdami, měsíci nebo jinými tvary vymodelovanými z ledu. Ve sluneční záři nebo ve světle elektrických svíček se budou ozdoby třpytit jako křišťál.

Materiál

Vykrajovací formičky, bavlnky, hrnec

Postup

1. Vykrajovací formičky položíme těsně vedle sebe na dno hrnce.
2. Naplníme je vodou.
3. Do každé formičky vložíme přeložený kousek bavlnky s oběma konci ponořenými vedle sebe do vody, prostřední část bavlnky tvořící poutko přehodíme přes okraj hrnce.
4. Hrnec postavíme ven, aby voda zmrzla.
5. Pak hrnec ponoříme na chvíli do horké vody a ledové ozdo-

- by opatrně vyklepeme z formiček.
6. Ozdoby zavěsíme na keř nebo strom.

SNĚHOVÁ VÁNICE V TŘPYTIVÉ KOULI

Komu se nechce ven, může si vykouzlit zimní krajinu doma. Vytvoříme ji uvnitř sklenice a zatřese-me-li jí, rozpoutá se uvnitř chumelenice.

Materiál

Široká sklenice se šroubovacím víkem, červená, černá a bílá plastelína, stříbrné a zlaté konfety (ne papírové), univerzální lepidlo, dřevěná párátko.

Postup

1. Z plastelíny vymodelujeme sněhuláka. Hlavu a trup spojíme pomocí párátko.
2. Sněhuláka přilepíme univerzálním lepidlem na vnitřní stranu víčka necháme přes noc zaschnout.
3. Do sklenice nasympeme konfety a pak ji až po okraj naplníme vodou.
4. Víčko s přilepeným sněhulákem našroubujeme na sklenici a pak už stačí jen zatřepat.

Příjemné zimní radovánky přeje Markéta a Terka

Výprachtické noviny

Ročník:10

Číslo: 1

Počet stran: 12

Počet výtisků: 400 ks

Uzávěrka: 15. ledna 2006

Vyšlo: leden 2006

Uzávěrka příštího čísla: 15. února 2006

Vydavatel: Obec Výprachtice

Redakční rada: JUDr. Miroslav Stejskal, Jana Skalická

Redakce: Jan Kaňka, 561 34 Výprachtice 56 ☎465391477

Vychází 1x měsíčně zdarma

Redakce neodpovídá za názory a chyby v údajích, mluvnické a stylistické chyby v příspěvcích dodaných příspěvateli.

Tiskne: TG TISK s. r. o., 5. května 1010, 563 01 Lanškroun. tel.: 465 322 270/e-mail: kulhanek@tgtisk.cz

